



**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensi[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

Quib[us] dat[ur] regnu[m] dei. [sermo]. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

le et luna et sole, i. christo, luna, i. mutabilius cui in hac vita subditi sumus: sub peccatis eius: qui imutabilis effecta est, p. cly. Deo in mediis eius non conouebit. Et in capite eius corona stellarum, xiiij. p. quia significalis pmissa vite eternae: quod datus anime in meritis credulitas, xiiij. articulus fidelis, iiij. Tunc. Bonum certam certam: cursum confiditum: fidem feruauit: in rebus deposita est misericordia iustitiae. Tob. iij. Hoc habet probatio ois qui colit te: quia vita eius si in proportione fuerit coronabitur. Quod nobis concedere digner ille qui fuit per nos corona spissata coronatus Amen.

Quibus datur regnum dei
Sermo XXII.

Pueniat regnum dei

te di pater verbū domini ad oēs patrōes impenitentes: ut sit sensus. Asperges a vobis peccato: obstatas regnum dei: qui nihil coines et venefici et iudicis homicide et idolis fuisse: et oīs q. amat et facit in medacū Scđm. i. q. p. regnū dei. Nota: cu. dī dīs: dabis genti faciēt fructū ei. Unde nobis dābū q. octo sunt fructū spūales ppter q. nobis facientibz illos dabis regnū dei.

Primus est innocentia baptismalis.

Sedis est obedientia generalis.

Tertius est pnia virtualis.

Quartus est patientia marryalis.

Quintus est indigentia apostolicis.

Sextus est misericordia primalis.

Septimus est diligentia spūalis.

Octauus est humilitas cordialis.

Primus g. fructū ē innocentia baptismalis: p. quā abluvit hō a contagio petri originis: per quod ipse debat ante baptismū ab introitu regni dei: adeo q. si erit puer nascens in deserto ubi nō poterit aqua inueniri: et moriet ibi sine baptismo ante viuērōnis: non potest conseq̄ salutē: nisi ppter chīm occideret: vt ponit Tho. in. vij. qdī. q. iij. Unde Joan. iij. Nisi q. renatus fuere ex aqua et spūlante: non potest introire in regnum dei. Ad idem facit ter. Antī gust. de conse. dist. iij. Firmissime. Si ḡtur ab hac macula originalis petri abluat p. baptismū: dignus est ingredi regnū dei ppter fructū baptismalis innocentie. De hoc pōt intelligi q. dicit oīs Lu. xiiij. Non licet timere puillus grex: q. placuit patri vestro dare vobis regnū dei. Nota in hac autoritate duo puncta. Primum est: cu. dīc̄: pusillus grex: q. numerū electorū modicū ē et parvus respectu numeri dāngator. Luc. xijij. Secundū sunt vocati: pauci sō electi: et hoc vez est respectu, q. respectu dāngatorū pauci sunt electi: sed absolute electorū numerū magnus est. Apoc. vij. Post hec videtur magna quā dī numerare nemo poterat. Secundū vo nota cum dī: q. cōplacuit pī vestro zc̄. Hic nota q. rō pīncipalitatis salutis humanae: est voluntas dīna. p. Saluū me feci q. m̄ voluit me. Unde notandum q. si baptizatis sī pueri: tūc solū meū passiois chīi aperit eis introitū regnū dei: nō aut pī pīnum meritū ipsorum: q. nihil bb ij

De orōne dñica

meritū pāt ex p̄p̄io actu proper defectus
vīus rōnīs. Ps. Innocētes & recti adhō
serunt mībi: q̄ sustinuit te. Et sunt vba su
lī ad p̄iem, et dī adhō seruit mībi. s. q̄ con
formitate glī. Ro. viii. Quos p̄destinab
uit cōformes fieri i magis filij sui tē, quia
sustinuit te. s. In cruce partibulo affumēdo
voluntariā morte ex volūtare p̄is. Es.
liiij. Oblat⁹ ē q̄ ip̄e voluit. Ro. viii. Qui
etī p̄p̄io filio suo nō peccit: sed p̄ oīb no
bis tradidit illū. Si x̄o baptizat̄ s. adul
ti: coagant̄ ip̄i diuine voluntati et chriti
merito q̄ meriti p̄p̄io act⁹ fidei & charitas
tis. In adult⁹ enī req̄runt act⁹ fidei & cha
ritatis ad hoc ut ex baptismo p̄seq̄nt remis
sione petōz & regnū dei. Et sic intelligit
illud qd̄ dicit dīs Mar. xl. Qui credide
rit & baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit. Et illō Lu
ce. vii. Dimissā sunt ei p̄tā multa: qm̄ dī
lexit multū. Que autoritates nō in puer⁹
intelligunt: sed in adult⁹. yr dicit cex. in c.
Maiores de baptismo. Et hic ḡ primus
fruct⁹ quo daf regnū dei. Secūdus
fruct⁹ quo daf regnū dei: est obediētia tē.
Nam post baptismū receptū si hō adhuc
vīuat & habet vīsum rōnīs: debet obediē
mandatis dei & ecclie. alioq̄n non est pos
sibile ip̄m ingredi regnū dei. Matt. xix.
Si vis ad vitā igredi: serua mādata. Si
vō sit obediens omnib⁹ diuinis mandat⁹
meret, vitam eternā. alioq̄n nō suffic̄t obedi
dire alioq̄b⁹. quia yr dī Jaco. Qui tota le
gē feruauerit: offendat autē in vno: fac⁹ ē
oīm reus: Jaco. ii. Quid poterit ḡ q̄ sit obedi
entia generalis ad oīa mandata dei ut sit
meritoria regnū dei. Ideo dī dīs Matt.
vii. Nō oīs q̄ dī mībi dīs dīs intrabit in
regnū celoz: sed q̄ fecerit voluntatē patria
mei q̄ in celis est: ip̄le intrabit in regnū ce
loz. Nota p̄ intellectu hu⁹ autoritatis: q̄
ad salutē humānā req̄runt tria: q̄ significa
tur in dīcedo ter: dīs. Prīmū est fides ve
ra & firma. alioq̄n dubius i fidei infidelis
est. de here. c. i. Unde sicut diruto funda
mento op̄oz domū cadere: sic rotā cōge
ries edificiū spūalis. i. collectio bonorum
op̄z destruit. Fides est fundamentū oīs
bone oīgatiōis. i. Lox. iij. Fūdamētū alio
nemo p̄t ponere p̄ter id qd̄ possit̄ est: qd̄
est chīs Jēsus glo. id ē fides ielū chīi. Et
q̄ ad dīm̄ generat̄ fundamentū domus la
cere: ideo ad chīm p̄tinet fidē dare. Ideo
ex hac ratione chīs dī oīs. Ecce pīnum
dī. Secundū est baptīsm⁹: q̄ est necessā
ri⁹ h̄biti copiā baptizat⁹: alias sufficiēt fides
vt in c. Debūtū de bap. In baptismo aut̄
hō recipit chīm dīm: & facit ei homagī:
abrenūciās diabolo & p̄p̄is ei. Ecce se
cūdū oīe. Terrū est obedientia. Namū
lus rex effet cōtent⁹ de solo homagī sine
obedientia. Nota h̄ qd̄ dā qui facit hō
magīū chīo. Quid sit obedientia? Ideo
dī dīcīt Jac. Quid p̄derit frēs mei si fide
poterit fides saluare eis. Jac. ii. Ecce ter
tū dīe. Hic extirpāt error: dicentū nō ē
necessā op̄ari: q̄ sola fides sufficit: q̄ illud
q̄b̄ h̄ Mar. xl. Qui crediderit & baptiza
tus fuerit salu⁹ erit. vbi nihil dī de op̄is
Sed error iste multos forcat̄ ad infernū
ducit, nā cū dī chīs: q̄ crediderit tē, nō lo
quis de fide mortua (q̄ nulli salutē sed dī
vīua. Quid autē fides p̄ op̄a facta in cha
ritate. Gal. v. Fides p̄ dilectōem op̄atum.
Ite Jaco. ii. Sicut em̄ corp⁹ sine spū mo
tuū est: ita fides sine op̄ib⁹ mortua ē. Et
tra illos ḡ dī dīs. Nō oīs q̄ dī mībi vī
tē tē. Ite Lu. vi. Quid vocat̄ me oīe
dīe nō facit̄ q̄ dīcō: Tertīus fruct⁹ est
pnia virtualis. Nam sīs amīlētī primū
fruct⁹. s. innocētē baptīsmālē, et secūdū
sīz obedientiē generalis: tunc diuina bol
nitās p̄uidet tali s. tertio fruct⁹. s. penitē
tia virtualis: q̄c̄ adq̄rif regnū dei. Ideo
dīs in p̄ma p̄dicātōe sua quā incipit p̄
bir em̄ regnum celoz. Matt. iii. et Lu. vi.
Alioq̄n p̄ p̄cō mortali consīmo nulluz re
nitentia egerit̄ oīs sūl gibis. Debet aut̄
esse virtualis pnia ad hoc ut faciat fruct⁹
nōcādū. q̄ penitentia equōe sumpta dīfī
multiplī. Quedaz em̄ est pnia falta: sīc est
illorū, qui non integrē relinquunt̄ oīa pac
cata: sed alioq̄n reninent̄. Tales nō dī ad
solūtū a sacerdote, esti absolūtū: nihil val
let absolūtū. De talib⁹ loquit̄ tērus in c.
Fallas. de peni. dist. vi. Quidā est penitē
tia ficta: sicut faciūt hypocrite q̄ extē
nant facies suas & appetat̄ bonis̄ iecut
uātes. Tales sunt sicut arbores aurūmālē

les instruose: sicut dicitur in epistola ad Iudeum. et sic digne est talis arbor maledicta a deo: sicut arbor sicca habens folia sine fructibus: de qua legitur in Actu xxii. Quedam est persona desiderata: sicut fuit illa quam fecit Iudas pro ditor: quod persona ducit retulit tricornis argenteus: et abiens laqueo se suspendit Iudas. Et diffusa sunt oia vicerat ei. Act. i. Quedam est persona vilis: non enim sit de peccato inquit sed iniquitate peccator: coequitur penas ex peccato. Tales est persona sua et latronum: qui cum ducunt ad furias penitentem de peccato. Ideo dicit Petrus Nemo vestitur patiarum quam hominida aut furiant maledicti aut alienorum appetitor. i. Pe tri. iii. Tales fuit persona Esau. de quo dicitur plus Hebreus xviii. quod non inuenit pnie locum: quod cum lacrymis inquisierat eam. Tales etiam fuit persona Anteocobi regis: de quem dicitur in Psalmo xliii. Quod habet hic scelerum dominum a quo non est misericordia: cōscetur. Tales enim per dicitur peccatorum dātorum in inferno. de quod dicitur in Sapientia. Videntes tuu babunt timore horribiliter: et mirabuntur in subitatione inisperate salutis: genites paucum angustia spūs: et dicent infeliciam agentes et ceteri. Quedam est penitentia iniquitatem: sicut contingit illis qui se nimis mortificant: extra quod dicitur in Romanorum xix. Et bebes a corpora vestra hostiā vivēte sanctas deo placentes: rationabile obsequium vestrum. Quedam est persona virtuosa: qui aperte ianuam vite eritne: et hec est de quod loquuntur. Tales fuit penitentia latronis: cui ex corde dicens Domine mei domine cum veneris in regnum tuum. Respōndit dominus. Amen dico tibi: hodie mecum eris in paradyso. Luc. xix. Quartus fructus est patientia martyrum: Tales fructus faciunt martyres: et huiusmodi sunt amores fidei: siue alterius virtutis propter dei patrum mortem: puta castitatem: iustitiam: charitatem et ceteris. Sicut patet de Ioann. bap. Actu xxiij. Ideo dicit dominus Iudas. v. Beati qui plecturum patiuntur propter iustitiam: quoniam ipso est regnum celorum. Nota propter iustitiam. Accipit huius iustitiam propter generali iustitia que continet omnem virtutem. Namque prius virtus mortis martyris est: dummodo propter deum faciat. alioquin nihil potest. s. Corin. xiiij. Et si tradidero corpus meum ita ut ardere: chartare: aut non habuero: nihil potest. Vide Thos. ii. q. q. xxvij. art.

v. Quintus fructus est indigentia: sicut pauperes apostolica: sicut factur illi qui relinquent omnia propter christum. Nota oia: quia non solum exteriora: sed etiam affectus interiores debet relinquer: alioquin non dicatur paupertas voluntaria: sed potius paupertas miseritatis: nihil enim habere res necessarias est: nihil enim vel habere res pretiosas est. Unde Gregorius. In hac re affectus magis debemus penitare quam censum: multum enim reliquum quod nihil ibi restat: multum reliqui qui (quoniam par) rotu debet sursum. Talibus ergo debet non solum regnum dei sed etiam affectus iudicandi proximi dei. De primo dicitur in Actu v. Beati pauperes spiritus: quoniam ipsorum est regnum celorum. De secundo in Actu ix. Amen dico vobis quod vos quod reliquias omnia et secundum vestris me: in regeneratione cum servis filio: in lede maiorum: sicut et vos super se. xij. iiii. xij. tribus istri. Et subdit postea clausulas generalem dicitur. Et ois qui reliqui: do: vel fratres autem: sicut pauperes: aut maiores: aut uxores: aut filii: aut agros: propter nomen meum: cenac: accipit et vita eterna possidebit. **Sextus** fructus est misericordia priminalis: cuius misericordie operae sunt septem corporalia et septem spirituales: genitores: porto: cibo: redimo: regno: colligo: condono. **Sextule**: castigo: solare: remitte: seruora. Pro talibus ergo misericordie operib⁹ mereb⁹ quod regnum dei. **Septimus** fructus est misericordia exercitatio: genitores bene dicunt parris mei: peccipe regnum vobis paratur a consilio mundi. **Eiusmodi** et dedi: mihi manducare et ceteri. Item in Tobit xij. Elemosyna in morte liberat: et ipsa est que purgat peccata et facit inuenire vitam eternam. Item aplinus. i. Tim. viii. Exerce te ipsum ad pietatem. Nam corporalis exercitatio ad modicum utilis est. Pieras autem ad omnia utilis est: pmissione habens vita quam nunc est et future. **Septimus** fructus est diligentia spiritualis: licet sunt religiosi servantes regulas et constitutio eiusdem clerici: de nomine clericorum officiorum: servantes castitatem et abstinentiam a simonia et ceteris. Item laici qui septim orant et audiunt missam integrā in dominicis et in festis precipuis: confitent se: et devote colunt: saltem semel in anno: ut i. c. **Ois** virtus sexus: de peccato: et re. Tales ergo faciunt fructum dignum regno dei. **Diximus**. **Ecce** serue bone et fidelis quia in pauca fuit fidelis: supra multa te constituta: intra in gaudium domini tui. Nota totaz parabolaz quae

De oratiōe dominica

ponit ibi dñs de habentib⁹ quinq⁹ talen⁹
ta ⁊ habentib⁹ duo ⁊ vnu⁹ t̄c. Et subdī
de inutili. Inutilē seruum ejus in tenē
bias exercitores. Ex qđis habet: qđpter
negligentia dignus est homo dānātione
eterna, ppter diligentia p̄ regno celorū.
Lu. xij. Beati serui illi quos cum venerit
dñs inuenient vigilantes. Amen dico vo
bis qđ p̄cīget le ⁊ faciet illos dissumere
⁊ transiens ministrabit illis. Ad idem fac
quod dicit lex. Vigilantib⁹ ⁊ nō dormien
tib⁹ iura subueniunt. ff. qđ in frau. cre. l. pa
pillus. in fi. ¶ Orau⁹ est hūlitas cordia
lis. s. Pe. v. Humiliati sub potenti ma
tui dei: ut vos exalteat i tpe visitatois. No
ta historiam que referit Mar. xvij. ⁊ xvi.
Mar. ix. et Lu. ix. et xij. Isti tres sancti
euangeliste referunt qđ semel apostoli ince
perunt contendere inter se quis eoz esset
maior. Unde dicit Lu. Facta est contens
io inter eos quis eoz videref esse maior.
Gerant discordes. Marcus dī qđ disputa
uerunt. qđ rōnes faciebant vnuquisq⁹ pro
se. Et sicut possum⁹ cōsecrari Pet⁹ pro
se poterat allegare qđ ch̄stus p̄misserat su
bi se faciuz eum vicariū suu⁹; et sic oīb⁹ p̄
futur⁹: cum dixit. Tibi dabo claves regni
celorū ⁊ c. Dat. xij. Andreas p̄ se allega
re poterat: qđ p̄m⁹ fuerat discipulus chri
sti. Joā. i. Joānes p̄ se allegabat virginis
tate ⁊ ch̄ri familiaritate. Pr̄ oībus alijs
Jacob⁹ maior: quia erat p̄mogenitus: se
cūdo Joānes ex Maria Salome. Jaco
bus p̄ minor ⁊ Simon ⁊ Thadē⁹: quia
erant consobrini christi ex p̄ma sorore vir
ginis. s. Maria Cleophe. Dathē⁹ p̄o p
se poterat allegare: qđ plura reliqrat ppter
ch̄m qđ pdici t̄pli: quia reliqrat telone
um ⁊ largas diuitias. Philipp⁹ p̄o qđ fue
rat prius vocatus a ch̄z qđ alij: sicut pa
ret Joā. i. Bartholome⁹ p̄o quia erat no
bilis de generi regio: ut no. in c. Genera
bilitas. de p̄bē. Thomas poterat dicere: nō
ne ego sum doctor. Nam vocor thomas. i.
abyssus scie. vos autē estis rudes ⁊ grossi.
Ultimo Judas poterat dicere pro se: qđ
erat p̄curator: tenebat eīn pecunia cora
tis aplice ex ch̄ri cōmissione. ex quo vide
bas qđ ch̄stus magis de ipso qđ de alijs co
fideret. Ecce quomō cōtendebant ⁊ dispu
tabant de maioriitate. Dicit Dñe⁹ qđ cū
domi esset interrogabat eos: qđ in via
etabatis. At illi rēcebāt. Et addit Dñe⁹
th̄ dīcētes. Et accesserūt discipuli ad Ies
sum dīcētes. Quis putas maior est in regno
celorū. Dicit eis Iesus: quid ḡ fuit cōclu
sum inter vos: et quilibet p̄ secundā ract
bat. Et potuit dicere Petro: Tu allega
p̄ te p̄marū: ⁊ nōne lucifer qui in celo p̄i
marū habuit inter angelos cēdīcī: mōl
inferior angelis in inferno. et tu Andrea
simili ratiōe caueas z̄. Et tu Joānes al
legas virginitatem: ⁊ Adam nōne erat yet
go quādo fuit expulsus d̄ padis: certe sic
Et sic quēlibet cofurabat de ratione quā
libet p̄ se allegabat. Dicit ḡ Dñe⁹ qđ
aduocans Iesus parvulū qui erat beatus
Hartalis: sicut alij dicunt: et de Dñe⁹
cūs qđ statuit cū in medio eoz ⁊ cum com
plexus est: ⁊ dicit eis (vt dīcī Dñe⁹) Amē
amen dico vobis: nisi p̄uersi fueris: ⁊ cōfī
ciāmīscīcū parvulū non intrabis in re
gnū celorū. Quicunq⁹ ḡ humiliavit se
sicur parvulus iste: hic maior est in regno
celorū. Parvulū emi nō appetit exaltationē
sua/ ne p̄sumptionē de se habet. qđ in bus
militate constitut⁹ regnū glorie. Lue. i. Dñe⁹
posuit potentes de lede ⁊ exaltauit humili
les. Item eiusdem. xiiij. Quid se exaltat hū
liabit. ⁊ qđ se humiliat exaltabit.

Quomō debemus orare p̄i
denter ⁊ petere vt a dimpleatur
eius voluntas et nō nostra p̄o
pter tria

Sermo. xxiii

Et at voluntas
 tua sicut in celo ⁊ in terra. 29
 ponit certa petitio p̄ quam pe
tūmus certum bonū qđ est bonum op̄us
quod est obedientia: per quā implēt a no
bis diuinā voluntas: per quā etiam con
qui meremur bonū gloriae. i. vita etern
am: de qua sup̄. prima petītōe actū eff
igies hec petitio alijs modis possit inel
ligi. s̄m qđ infra dīcētur sermonib⁹ p̄missis.
Ave Maria t̄c. ¶ Pro declaratione bu
nis petitionis notandū: qđ hec petitio po